

כדורגל

משחק הפחד

אתם עוד תגיעו אלינו ואנחנו נראה לכם מי אנחנו... איימו שחקני ואוהדי הפועל טבריה על שחקני הפועל מחנה יהודה. זה אירע במחזור האחרון של משחקי ליגה א' בעונה שעברה. הטבריינים עמדו על סף עלייה לליגה הלאומית, כשיצאו למגרש הפועל פתח תקפה כדי להתמודד עם הפועל מחנה יהודה. כדי לעלות לליגה הלאומית היו הטבריינים זקוקים לנצחון ולהפסד של קבוצת שמשון ששיחקה איתה שבת בקרית חיים.

רק אחת משתי התקוות התקיימה. השמשי גים הפסידו. אולם הטבריינים לא עלו לליגה הלאומית, משום שנוצחו על ידי הפועל מחנה יהודה ובתוצאה סטטיסטית 4:1. איש לא האמין או למשמע הידיעה. אוהדי הפסידו היו בטוחים כי נפלה טעות: כי הטבריינים היו טובים לאין שיעור ממארי חיים.

ברדת כוועים מן המגרש הפתחתקפאי, כשהפסד בלתי צפוי גול מהם את כתר הליגה, הבטיחו הטבריינים לנקום. השבוע התכנסו שחקני הפועל מחנה יהודה כדי לזון באותה אוהרה. הסיבה: בשבת עליהם לצאת למשחק בטבריה. בשום פנים ואופן לא אסע לטבריה. אמר השבוע אחד משחקני המפתח של הקבוצה, אני עדיין זוכר את הבעת פניהם של השחקנים הטבריינים כשהבטיחו לנקום. אני מפתח לשחק שם. הוא וחבריו זכרו כיצד בסיבוב הראשון בעונה שעברה שברו הטבריינים בטבריה מספר משחקני הקבוצה, שחלקם הוכרחו לשכב שבועות בבית חולים.

דויד שויצור, מאמנה של הקבוצה, אינו יודע מה לעשות. ארו בכוחו לשכנע את שחקניו שלא יסעו ואין לא אחריהם במקומם. סיפור שויצור השבוע. הדרך היחידה הנראית לשחקני מחנה יהודה, כדי לצאת מן הסכר היא, כפי שהגדיר אותה אחד משחקניו: "רק התערבות פעילה של מרכז הפועל וההתאחדות לכדורגל, והבטחה כי איגוד השופטים ישלח לשם שופט ממדרגה ראשונה, שידע להשתלט על המשחק, ששכנע אותנו לצאת לשם. גם על תרעונה רגלינו, ולא יהיה כל מלא אם נפסיד שם ובהפרש גבוה."

האליל מעשן

השבת חזר יעקב חודורוב אל שער קבוצתו, הפועל תל אביב, לאחר הפוגה ארוכה מחמת פציעה. חודורוב נפצע באימון האחרון, לפני המשחק הראשון של נבחרת ישראל בקוריאה, ומאז לא התאמן. אך לאחרונה, עם בואו של המאמן קולמאר להפועל תל אביב, ומשהחלימה רגלו, חזר חודורוב לאימונים והחזר לשער. הוא לא היה צריך לגלות יכולת מצוינות. כי שחקני בני יהודה היו יריבי הלש, נדהקו במרבית שלבי המשחק להגן על שערם, הפסידו בתוצאה 3:0. אולם במספר זינוקים מרהיבים, הוכיח חודורוב כי עדיין יכולתו עמו, למרות גילו (34).

שעות מספר אחרי המשחק, עם היפעת עתוני יום ראשון, הוזעזעו גם מעריציו הנלהבים ביותר של חודורוב. בעתוני איתו יום פירסמה תמונתו, כשהוא לבוש תלבושת כדורגל ליד שער, ובפיו תקועה סיגריה. היתה זו מודעת של חברת סיגריה.

לא היתה זו הפעם הראשונה שספורטאי ישראל מופיעים במודעות פרסומית. נחום סטלמן הופיע במודעת פרסומית לבירה, רפי לוי במודעה ובסרטון של שלגונים. כמעט כל כדורגלני המדינה מפארים בתמונותיהם עטיפות של גומילעיסה. אלא שהפעם הופיע חודורוב כשהוא מעשן — דבר שאינו הולם ספורטאי. בארצות אחרות היה מעשה כזה נוסל את עושהו מלהמשיך לעסוק בספורט. ולא רק עבור התשלום הכרוך במודעה כזו. אולם בישראל, מקום שהתאחדות אינה מקפידה לשמור על הוקת החובבות בכדורגל, הרי למרות סערת הרוחות שהתעוררה השבוע בין עסקני הספורט עקב פרסום המודעה, עתידה מודעתו של חודורוב, שי אלפי ספורטאים צעירים רואים בו אליל ושואפים להידמות לו, לשכנעם לעשן כמוהו.

העוקץ בכל הפרשה — חודורוב עצמו אינו מעשן כלל, סולד מעשן הסיגריה.

נקמה במכונות

כפרסבא עמדה השבת במרכז ההתעניינות של המחזור הראשון של הסיבוב השני

בליגה א'. שחקני הפועל המקומיים שיתפו שוב בהרכבם את השוער המצטיין יאיר נוסובסקי, שנפצע לפני למעלה מחודשיים, אירחו את מכבי שעריים רחובות לקרב צמרת מכריע.

אילו היה מזג האוויר נאה, היה בגרש הפועל כפרסבא צר מהכיל את אלפי הציפים שהיו באים לחזות במשחק. אולם מן השמיים נלחמו בגובר הפועל כפרסבא. המגרש היה בוצי ומלא שלוליות מים. איש לא תיאר לעצמו כי השופט יאשרו כבשר למשחק. אולם ראובן פרינר, אחד השופטים הבינלאומיים של ישראל, הגיע בשעה הירודה, קבע כי הוא יקיים את המשחק.

רק או פתחו המקומיים את הקופות, וכמו כמה כאית כרטיסים והמשחק החל. את מה שאירע במגרש קשה לזהות עם כדורגל, כי השלוליות הפריעו לשחקנים לכתן את הכדור כרצונם, וכאשר קרב לאחד השערים היו צריכים לבעוט בו כמה פעמים עד שזו ממקומו.

עד לדקה ה-80 הלך הכל למישרין. האורחים והמארחים ההמיצו הודמנויות רבות לכיבוש שערים, ויאיר נוסובסקי היה ה' שחקן המצטיין בשדה. וכאן התרחשה ה' טרגדיה המקומית. סיפר אחד משחקני הפועל כפרסבא: "החלוצים שלנו היו בהת' קפה, כשלוטו נוסובסקי שלנו בעט לפתע מתוך ערבוביה כדור חזק, שעשה דרכו לשער הריק של שעריים. כאן, במרכז השער ניצב מגן שעריים, אבשלום שוקרי, שהדף בירו את הכדור. שמענו שריקה והיינו בטוחים כי פרינר אישר את השער. אולם במקום להרות על המגרש סימן הוא על נבדל כי כיוונו של חלוצנו מאיר טוביאש. הם קפא בעורקינו. לא הספקנו לחשוב הרבה כש' לתע נראו כמה אוהדי חוממי מוח קופצים מעל גדר המגרש, ורצים לעברו של השופט כדי לפגוע בו. המשטרה שהועמדה עוד קודם לכן במבצ הכן, השליטה סדר ו' המשחק נמשך עד לסיומו החוקי."

אולם אוהדיה של הקבוצה המקומית לא השלימו עם פסילת השער. הם ניסו לפגוע בשופט הנתתיי, ורק בהתערבות המשטרה הועבר פרינר לחורייה הלבשה, ומשם בי' נייחת לתחנת המשטרה. הקהל של הצליח לפגוע בשופט עצמו, כילה זעמו במכונותיו שחנתה בקרבת המגרש, ניפץ את זגוגיותיה ופגע בצמיגים.

פרינר חזר לביתו כשכפיו סיפור שונה לחלוטין: "עוד לפני שהכדור פגע בידו של השחקן מעריי, שיקתי לנבדל של חלוצ כפרסבא ואינו מבין כלל מדוע רגשו הרחוקות?"

אלא שהפעם לא הפריעה סערת הרוחות לנעשה במגרש. המשחק הגיע לסיומו החוקי. שתי הקבוצות לא נוצחו והנקודות התחלקו בנייחין.

במסלול

דרכי במגרש מבורק

נחום פטלמרי, הולך בדרכי אלי פוקס, יעקוב חודורוב ויהושע גלור ועומד ל' פרסם את זכרונותיו בספר שייקרא: "הראש הכדור והרשת". . . יגאל גריסל, נציג בית"ר בהנהלת התאחדות הכדורגל, ייתבע כנראה לדין על מסירת הודעה כוונת למש' טרה, בה האשים את עסקן אגודתו, מאיר פנקס, בזיוף התימתו. . . שחייני ישרי' 78 עשויים לצאת לאירופה ביולי 1961. הזמנה לתחרות בינארצית נגד לוססמבורג הגיעה השבוע, ומצפים עתה לתשובות חיר' ביות גם משייץ ואוסטריה. . . סוף סוף יסיים הפועל תל אביב את משחקי הליגה שלו במגרש מבסה המפורק, לאחר שיארח בשבת את מכבי תל אביב לדרכי התל' אביבי הגדול. . . התאחדות שופטים הכדורגל הישראלית, עמדה בפני הכרעה בקשר לקביעתו של השופט, שישפוט כי משחק גמריה גביעו כטי' בשבת. מאחר שי' התקבל העקרון, ששופטים בכירים ששפוטו כבר במשחקי גביע לא ישפוטו בהם פעם נוספת, נשאר כמזעזמים לשיפוט רק מנחם אשכנזי, אברהם דודאי ואריה בן רובי. מנחם אשכנזי נבסל מכיון שהיה בעבר הלא רחוק איש הפועל פתח תקפה, אחת הקבוצות המשתתפות בגמרי. דודאי נפסל כיון שאישיותו מעוררת עדין מורת רוח בקרב שחקנים רבים. לפיכך, הוחלט סופית על מועמדותו של אריה בן רובי (45), כי שופט המשחק, שינוהל הפעם בטקס רציני, כולל מצעד תזמורות לפני הפתיחה. בין היתר הבטיחו השתתפותם ראשי עיריות, שרים והרמטכ"ל צבי צור.

גילוי

שנים, כדי לא להעלות את הוצא הכרוכות בהחלפת הדגם כל שנה, 1912, יצרו כבר בארצות מכוניות לשנה. מרגטי יז מכוניות. אולם רק ביודות מ כיום בעולם. גיבורת הסיפור מ'הן. 49 שנים הן אמנם תקופה פרק חייו של זקנה, אולם בה הן תקופה של זקנה מופלגת.

מתי עלתה ארצה? זאת אין לו אבל היא ותיקה מאוד, לפחות קנה אותה ערבי ירושלמי אמיד, ו אחת המכוניות הראשונות שזע ירושלים. כאשר מת בעליה נש'

טרמפי!

גילה אמגור, שחקנית התיאטרון הקאמרי, עזרת ביום גשום מכונית זקנה של פורה.

מ' י זכור היום מה קרה ב'1912? היו אלה הימים הטובים, שלפני מלחמת העולם הראשונה. אירופה טבעה בשפע כלי כלי, במכוניות וליסים ובאופרות, ואיש לא חלם על מלהמה קרובה. רק פה ושם היו כמה מלחמות זעירות. איטליה פלשה ללוב וכבשה את טריפולי מידי התורכים. גם מדינה בשם מינסגרו ניהלה בבלקן יחד עם בסרביה מאבק נגד תורכיה. סין הכריזה על עצמה כרפובליקה. אך באותה שנה, לפני 49 שנים, ארעו עוד מאורעות שנחרתו בזכרון ההיסטוריה. אנית הענק טיטאניק טבעה על אף וחמש מאות נוסעיה, בקוטב הדרומי ניהלו אמונדסן וסקוט מרוץ אל הקוטב. בשטוקהולם נערכה אולימפיאדה ובארצות הברית נבחר חדרו וילסון לנשיא.

ב'גוריון היה או בן 26, יוסף אלמוגי היה בן שנתיים, ואילו מנחם בגין, משה דיין או גיון קנדי לא נולדו עדיין. זאת היתה השנה בה נולדה גיבורת סיפורנו.

היא נולדה במפעלי הענק של פורד בדטרויט שבארצות הברית — אחת הראשונות מות מכוניות דגמי המפורסם של הנרי פורד, שהקים תשע שנים קודם לכן את מפעלי המכוניות שלו. פורד הזקן, שהיה אז צעיר, חשב באותם הימים על הפקה המונית של מכוניות. הוא המציא את שיטת הייצור בשרשרת, העלה את שכרם של ה' פועלים כדי שיוכלו בעצמם לרכוש מכוניות ונתן את ההיפכה להפקה התעשייתית הגדולה בארצות הברית. או גם המציא את דגמי — דגם שעתידיים היו לייצור במשך

חיוך של אושר על פני

תן ספיד!

צועקים הנהגים ורוכבי האופניים המלווים את מכונית הפורד הישנה בחולפה בחובות תל אביב. רובם ככולם אינם יכולים להסתיר את חיוכיהם סובייהלב למראה המכונית. ועשרות סקרנים